

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2012, č. j. 9 A 135/2012 - 5,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (stěžovatel) domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2012, č. j. 9 A 135/2012 - 5, kterým městský soud rozhodl, že se věc žaloby podané stěžovatelem na ochranu před tvrzenou nečinností žalovaného postupuje Krajskému soudu v Praze. Městský soud s odkazem na § 7 odst. 2 s. ř. s., ve znění účinném od 1. 1. 2012, dospěl k závěru, že místně příslušným k řízení o předmětné žalobě je Krajský soud v Praze. V kasační stížnosti přitom stěžovatel uvedl, že „*má důvodně za to*“, že místně příslušným je Městský soud v Praze.

Současně s podanou kasační stížností stěžovatel požádal podle § 36 odst. 3 s. ř. s. o osvobození od soudních poplatků, a to s ohledem na své sociální poměry. Zároveň s touto žádostí stěžovatel podal také návrh podle § 35 odst. 8 s. ř. s. na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud poté, co stěžovatel předložil vyplněné „Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech“, prvním výrokem usnesení ze dne 9. 1. 2013, č. j. 5 Ans 18/2012 – 16, žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Nejvyšší správní soud přitom dospěl k závěru, že jakkoli by v dané věci bylo třeba zvažovat, zda má stěžovatel dostatečné prostředky k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost, případně v jakém rozsahu, v žádném případě není splněna jedna z podmínek dle § 36 odst. 3 s. ř. s. pro osvobození od soudních poplatků, neboť se jednalo o případ, kdy kasační stížnost stěžovatele zjevně nemůže být úspěšná.

Druhým a třetím výrokem svého usnesení ze dne 9. 1. 2013, č. j. 5 Ans 18/2012 – 16, proto Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto

usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč (položka č. 19 sazebníku soudních poplatků podle přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Stěžovatel byl mj. poučen o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

Při doručování zásilky nebyl stěžovatel zastižen a zásilka byla proto dne 18. 1. 2013 vložena do jeho domovní schránky. Zásilka byla doručována podle § 50 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. Podle zmiňovaného ustanovení o. s. ř. platí, že „*nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky*“. Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2013, č. j. 5 Ans 18/2012 – 16, tedy je třeba považovat za doručené dnem 18. 1. 2013.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel ve lhůtě stanovené usnesením ze dne 9. 1. 2013, č. j. 5 Ans 18/2012 - 16, ani později poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč neuhradil. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

Pro úplnost lze uvést, že stěžovatel rovněž soudu ve stanovené lhůtě nedoložil, že je zastoupen advokátem. Stěžovatel bez příslušného právního vzdělání ovšem v řízení o kasační stížnosti advokátem zastoupen být musí (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a nesplnění této podmínky řízení by bylo důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti, pokud by nebylo toto řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno.

Jelikož bylo řízení zastaveno, nemá dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 21. února 2013

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu